

[Glistrup.]

men de tanker, jeg fremsatte i 1957, kan selv en hr. Bernhard Baunsgaard forstå i 1973. De tanker, jeg har fremsat her i dag, vil vore efterfølgere i hvert tilfælde kunne forstå i 1989, men jeg opfordrer meget til, at forståelsen breder sig hurtigere. Det vil være den eneste vej til løsning af de problemer, som statsministeren ridsede op for os i radioen i forgårs. Dette er den konstruktive måde at løse problemerne på i stedet for de illusionsnumre med dyrtidsportioner og lignende ting. Det nytter intet i denne sammenhæng. Vejen fremad for Danmarks økonomi, vejen fremad mod lykke i Danmark går over de fremsatte lovforslag, den går over indkomstskattens afskaffelse.

Finansministeren (Anders Andersen):

Jeg skal ikke knytte mange bemærkninger til det, jeg har sagt tidligere, men det er måske nok værd at understrege, at den redegørelse, hr. Glistrup nu kom med, medførte ikke nogen dybtgående opklaring af problemernes løsning ved ændring af indkomstskatten. Det skal lige tilføjes, at hvis ord alene kunne løse problemerne, var man nået et stykke ad vejen med disse lovforslag, men det er det jo ikke.

Der vil nu blive lejlighed til i skatteudvalget nærmere at forklare, hvordan man har tænkt sig at en nedsættelse af indkomstskatten til kommunerne med 80 pct. og til staten med cirka halvdelen skal kunne ske, uden at det griber afgørende ind i den menneskelige tilværelse

Hr. Glistrup taler om menneskelig lykke, og vi ønsker vel alle sammen så megen menneskelig lykke som muligt til de flest mulige her i landet, men jeg har en fornemmelse af, at hvis hr. Glistrup fik held med sine forslag, så man i 1975 skulle gennemføre disse tanker, så ville der blive megen menneskelig ulykke i dette land. Vi venter foreløbig på en forklaring, og hr. Glistrup skylder i skatteudvalget at bevise, at disse forslag ikke medfører menneskelig ulykke.

Heinesen (S):

Jeg hører ikke til dem, der bader i hr. Glistrups ordflom, og derfor har jeg i og for sig heller ikke noget behov for at tørre mig af heroppefra, men jeg vil gerne gøre en be-

mærkning til et helt konkret punkt, som hr. Glistrup nævnte.

Hr. Glistrup sagde, at det var ingen forudsætning for fremskridtspartiets forslag om personbeskatningens bortfald, at nationalindkomsten steg, og at afgiftsprovenuet derigennem steg. Nu synes jeg, hr. Glistrup skulle læse sine egne lovforslag. Jeg forlanger ikke, han skal læse dem begge to, men hvis han nu læser lovforslaget om afskaffelse af den personlige indkomstskat m. v. — de er jo, som hr. Glistrup selv har nævnt det, ikke længere, end at det er forholdsvis overkommeligt at studere dem — vil han se, at der i spalte 2 under bemærkningerne til lovforslaget står: „Reduktionen i indkomstskatteprovenuet vil udlignes gennem større provenu af indirekte skatter“, og hvis hr. Glistrup derefter vil studere side 2 i pjecen af 5. november 1973 „Hvad koster en nedsættelse af indkomstskatten?“, så vil hr. Glistrup se, at forudsætningen for hele hr. Glistrups regnestykke er et merprovenu i afgifterne på 6 mia kr. Her har vi endnu et eksempel på hr. Glistrups manipuleringen med tallene. Det var helt overflødigt, hr. Glistrup. Vi vidste det i forvejen.

Christophersen (V):

Jeg skal ikke sige noget om selve lovforslagene, men blot lidt om det, hr. Glistrup så diplomatisk betegnede som et budgetteknisk problem. Det var spørgsmålet om, hvordan man fik opnået de besparelser på, kan jeg forstå, 50-55 mia kr., der er forudsætningen for, at indkomstskattesystemet kan afvikles.

Der er ikke sagt noget herfra i dag, som på nogen som helst måde sandsynliggør, at besparelser af det omfang overhovedet er mulige. Der er ikke engang sket en præcisering af det, heller ikke i det program, som jeg ligesom hr. Heinesen har haft fornøjelsen af at læse igennem. De tal, man finder dér, er uden sammenhæng med de beløbsstørrelser, der figurerer på finanslovforslaget. Hvis man regner tingene igennem, figurerer der i en række tilfælde alt for høje skøn over de udgiftsstigninger, man forudsætter. Der figurerer nogle fuldkommen udokumenterede tal, som skal vise, hvilke merindtægter det offentlige kan få fra anden side. Der foreligger ikke nogen belysning af de sociale virkninger i ordets bredeste for-